

prima instanță - V. Brașoveanu,
instanța de apel –N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță,

ÎNCHEIERE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarat de către recurenții Direcția Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Montevideia” împotriva Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor privind constatarea nesoluționării în termen a cererii și obligarea prezentării actului de control,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Montevideia”, s-a casat hotărârea judecătorească Centru mun. Chișinău din 28 mai 2015, și s-a emis o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 07 noiembrie 2014 societatea cu răspundere limitată „Montevideia” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău în care a solicitat obligarea verificării cererii înaintate de societatea cu răspundere limitată „Montevideia”, efectuarea unui control fiscal la Întreprinderea cu Capital Străin „Lemi Invest” societate pe acțiuni în vederea stabilirii încălcării legislației fiscale privind neeliberarea facturii fiscale pentru livrarea serviciilor de arendă achitate în sumă de 15426,47 lei pentru perioada 01- 03 ianuarie 2014.

În motivarea acțiunii a reiterat că, 01 octombrie 2014 societatea cu răspundere limitată „Montevideia” a înaintat Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău o cerere prin care a informat organul fiscal despre faptul că Întreprinderea cu Capital Străin „Lemi Invest” societatea pe acțiuni încalcă legislația fiscală prevăzută de art.167 alin.(1) Cod Fiscal, care stabilește obligațiunea subiectului impozabil care efectuează o livrare

impozabilă pe teritoriul să prezinte cumpărătorului factura fiscală pe livrarea în cauză. Din acest motiv a solicitat verificarea demersului înaintat și aplicarea măsurilor prevăzute de lege în privința întreprinderii menționate.

Susține că cererea a fost recepționată la 01 octombrie 2014, însă nu a primit nici un răspuns la cererea prealabilă în termenul prevăzut de 30 zile. Astfel la 29 octombrie 2014, a înaintat o cererea prealabilă, însă nu este de acord cu poziția Direcției de Administrare Fiscală.

Prin cererea privind completarea și concretizarea acțiunii și extinderea pretențiilor din 16 decembrie 2014 societatea cu răspundere limitată „Montevideia” a solicitat constatarea faptului nesoluționării în termen legal a cererii și obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor să prezinte societății cu răspundere limitată „Montevideia” copia actului de control fiscal și decizia emisă pe marginea acestui control efectuat la Întreprinderea cu Capital Străin „Lemi Invest” societate pe acțiuni privind rezultatele verificării pe aspectele nominalizate în cererea inițială.

În motivarea ei a indicat că la 12 noiembrie 2014 a primit un răspunsul de la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat prin care a fost informat, că cererea înaintată va fi supusă verificării în cadrul unui control fiscal la fața locului. Ulterior prin răspunsul 24 noiembrie 2014 a fost informat că Întreprinderea cu Capital Străin „Lemi Invest” societatea pe acțiuni a fost supusă verificării pe aspectele nominalizate în cerere, însă potrivit legii nu pot să prezinte rezultatele controlului efectuat și decizia emisă pe marginea acestuia.

Menționează că la 25 noiembrie 2014, a expediat Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cererea prealabilă prin care a solicitat să fie expediată copia deciziei pe marginea controlului efectuat privind aplicarea/neaplicarea sancțiunilor fiscale în privința Întreprinderii cu Capital Străin „Lemi Invest” societate pe acțiuni și stabilirea faptului încălcării sau neîncălcării legislației și a drepturilor întreprinderii, însă răspuns nu a primit.

Mai susține că Direcția Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău în termenul prevăzut de lege, de 30 zile nu a soluționat cererea întreprinderii și nu a comunicat în scris nici un răspuns și nu a emis nici o decizie pe marginea cererii înaintate.

Invocă că Direcția Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, contrar prevederilor art. 133 alin.(2) lit. b), art. 136 alin.(l) lit. k), j) Cod Fiscal nu a examinat cererile întreprinderii, nu a efectuat un control fiscal și nu a stabilit încălcarea legislației fiscale prevăzute de art. 108, 167 alin.(l) Cod Fiscal privind neprezentarea de către Întreprinderea cu Capital Străin „Lemi Invest” societate pe acțiuni cumpărătorului societate cu răspundere limitată „Montevideia” a facturii fiscale, privind acordarea serviciilor de arendă a încăperii comerciale pentru perioada 01-03 ianuarie 2014 în sumă de 15426,47 lei pe livrarea în cauză fiind încălcate drepturile întreprinderii privind trecerea la cheltuielile suportate în sumă de 15426,47 lei.

A mai invocat că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor, după expirarea termenelor prevăzute de lege pentru examinarea cererilor înaintate organului inferior, a preluat obligațiunea organului inferior și a supus verificarea cerințelor înaintate de întreprindere, însă a refuzat în mod neîntemeiat să prezinte societății cu răspundere limitată „Montevideia” copia

Actului de control fiscal efectuat la Întreprinderea cu Capital Străin „Lemi Invest” societate pe acțiuni privind verificarea aspectelor nominalizate de întreprindere și copia Deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor privind stabilirea încălcărilor/neîncălcărilor legislației fiscale prevăzut de art. 108, 167 alin. (1) Cod Fiscal, neeliberarea facturii fiscale pentru serviciile de locațiune a încăperii comerciale pentru perioada 01-03 ianuarie 2014, în sumă de 15 426,47 lei.

Astfel susține că datele pe care le-a solicitat nu reprezintă nici un secret de stat comercial sau altă taină, atâta timp cât există o bănuială rezonabilă că această întreprindere a încălcat legislația fiscală privind obligațiunea de a elibera factura fiscală pentru serviciile de arendă achitate și se încalcă drepturile societății cu răspundere limitată „Montevideia” de a primi această factură și a pune la evidență contabilă vărsarea de pe cont a acestor mijloace financiare.

Prin încheierea protocolară a judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 decembrie 2014 a fost atras în proces Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor, în calitate de copârț.

Prin hotărârea judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 mai 2015 cererea de chemare în judecată înaintată de către societatea cu răspundere limitată „Montevideia” s-a respins, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015 s-a admis apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Montevideia”, s-a casat hotărârea judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 mai 2015 și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată înaintată de către societatea cu răspundere limitată „Montevideia” s-a admis.

S-a obligat Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor să prezinte societății cu răspundere limitată „Montevideia” copia actului de control fiscal și copia deciziei emise pe marginea controlului efectuat la Întreprinderea cu Capital Străin „Lemi Invest” societate pe acțiuni privind rezultatele verificării și încălcarea legislației fiscale pentru livrarea serviciilor de arendă achitate în sumă de 15426,47 lei pentru perioada 01-03 ianuarie 2014.

La 06 ianuarie 2016 Direcția Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, cerînd, casarea acesteia, admiterea recursului, și emiterea unei decizii de menținere a hotărîrii judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 mai 2015.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel, este contrară prevederilor legale fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept.

Susține că organul fiscal a întreprins toate măsurile prevăzute de legislației, iar soluția instanței de fond este legală și argumentată.

Prin referința depusă la 02 februarie 2016 societatea cu răspundere limitată „Montevideia” a indicat că recursul înaintat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, iar argumentele invocate se referă la fondul cauzei.

Susține că recurentul nu a indicat expres încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material de către instanța de apel. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

La 12 februarie 2016 Direcția Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, a depus un recurs suplimentar în care a indicat că organul fiscal a respectat legislația fiscală și a acționat în interesele statului. Relatează că a supus verificării aspectele indicate de către societatea cu răspundere limitată „Montevideia”, însă organele fiscale nu sunt în drept să prezinte informația referitor la un contribuabil concret, conform legislației fiscale.

A solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015 și menținere a hotărârii judecătorești Centru mun. Chișinău din 28 mai 2015.

La 17 februarie 2016 Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, cerînd, casarea acesteia, admiterea recursului, și emiterea unei decizii de menținere a hotărârii judecătorești Centru mun. Chișinău din 28 mai 2015.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel. Motivele indicate de cererea societății cu răspundere limitată „Montevideia”, nu pot fi atribuite la nici una din categoriile prevăzute la art.131 alin.5) Cod Fiscal deoarece organul fiscal potrivit legislației nu este obligat să prezinte informația de care dispune referitor la un contribuabil concret unui alt contribuabil.

Indică că prin prezentarea informației societății cu răspundere limitată „Montevideia” despre acțiunile statului întreprinse în privința Întreprinderii cu Capital Străin „Lemi Invest” societate pe acțiuni, ar leza drepturile acesteia, din motiv că informația despre obligațiile fiscale și alte plăți la bugetul public național, a cărei evidență este ținută doar de către organul fiscal, este cu caracter personal.

Consideră recurentul că de către instanța de apel nu au constatate și elucidate corect circumstanțele pricinii, iar concluziile sunt eronate, soluția fiind adoptată cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Prin referința depusă la 26 ianuarie 2016 societatea cu răspundere limitată „Montevideia” a indica că recursurile înaintate sunt neîntemeiate și neargumentate și nu indică încălcarea sau aplicarea eronată a legi materiale. A pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate de către Direcția Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, și Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integral.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău nr.370 (f.d.104), nu este indicată data expedierii deciziei motivate și nici nu există dovada legală de recepționare, totodată Inspectoratul Fiscal Principal de Stat susține că a recepționat decizia motivată la 28 ianuarie 2016, astfel instanța de recurs consideră că

recurenții s-au conformat prevederilor legale și recursurile declarate la 06 ianuarie 2016 și respectiv 17 februarie 2016 sunt depuse în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile înaintate sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurenți poartă un caracter declarativ, se combat cu probe administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Direcția Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor în cererile de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Direcția Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari